

и нашето теглило вече стига,
 е Ето първата ще ни въздига.
 и масло мъдъ и овци ще ѝ пълно
 а на нива юдро, златно зърно.
 Данокъ селянинъ ще си исплати,
 а търговецъ каскътъ разклати.
 Се жълтици ръдомъ ще ся сипватъ
 в Ясно сълнце — момчи ще да хръпватъ.
 в весело по работа ще скачатъ
 д ръцъ пълни — нема вечъ да плачатъ.
 и на! това ти за първъ прокобвамъ,
 е ела слушай! че веч' ся испотвамъ.

Що те было сладко въ горчивож- иж Сократовож отровож.

Страшно часовникътъ чука, (11.)

Сократу ся отровъ носи;
 Той н' усъща никакъ мѣкъ
 макаръ му с' и смърть подноси.

Дигналь очи къмъ небето,
 Сократъ въ ръкъ чашъ зйма
 той с' надѣждъ въвъ сърдцето,
 знай блаженство тамъ ще има.
